Jeg kan konstatere, at jeg tilhører en lang ubrudt færøsk tradition af færinge med udlandsk oprindelse, der har lagt er stor del af deres liv og energi i udviklingen af den færøske kultur. Med sandsynlighed står vi i praksis gennem tiden for en meget betragtelig del af fornyelsen af den færøske kultur.

For Føroyar er et forstenet lilleputsamfund, der stadig i 2010 trækkes med en dybtliggende konservatisme, social kontrol og tavshedskultur, hvor "rigtige" færinger effektivt holder hinanden så meget i skak, at det som regel ender med mat.

Carli-Kalkun

Jeg har det princip, at bliver jeg angrebet personlig i en diskussion, så svarer jeg igen af samme skuffe. Jeg ser ingen grund til at tage hensyn til kulturelle svagpissere, der strinter så intellektuelt kort, at de ikke kan klare sig i en almindelig diskussion, men må gribe til nationalistisk adfærd og ekskludering af modstanderen.

Det er mig derfor en særlig glæde, at kunne introducere øgenavnet Carli-Kalkun. Dette har sin oprindelse i slutningen af filmen om Jóanes Nielsen, hvor Jóanes får øje på en skallet pludrende kalkun og sammenligner den med Carl Johan Jensen. Som altid rammer Jóanes lige i øjet.

Jeg vil foreslå, at vi anvender Carli-Kalkun, når Carl Johan Jensen indre hovedskal fremtriner lige så tom som hans ydre kalkunpande.

Kunstoraklet og kulturpaven

Kinna, med med et lemfældig indstilling til fakta og Carli-Kalkun, med en perfid debatadfærd, er to dominerende smagsdommere på den færøske kulturscene, Mange folk støtter sig til kulturpersonligheders udtalelser, før de danner sig en mening, så det er en katastrofe, at have sådanne adfærdsvanskelige personer gående løs på kulturscenen.

De må lære at det nytter ikke at komme med løse påstande. For eksempel, at Wich er middelmådig og Fossadal er uduelig, når enhver kan se, at det er nonsens. De bliver nødt til i hvert enkelt tilfælde at argumentere sagligt og fagligt for sine meninger, og gøre dette så sandhedsnært og sobert, så andre kan blive overbevist om det rigtige i påstandene.

Men dette klarer hverken Kinna eller Carli-Kalkun. De satser på, at folk klapper i og siger amen, når kunstoraklet prædiker og kulturpaven pludrer.

Container og ekkokammer

Kinna, Carli og deres kampfæller taler meget om respekt for faglighed og færøsk kultur hver gang de skal banke deres modstandere på plads. I andre sammenhænge er de totalt respektløse overfor andres udtryk og andres faglighed. Dette viser, at den eneste respekt de virkelig er interesseret i, er den respekt de selv kan definere.

Det er som om, at de alle har stuvet sig ind en container med spejle på indersiden. Derinde i deres selvskabte ekkokammer spejler de sig hinandens små snævre variationer over samme fortæskede tema. Når de så kommer ud blandt os andre, kan de ikke se andet end sig selv, deres stivnede meninger og deres uendeligt repeterende kunstudtryk.

De vil ikke forstå, at hvis kunst og kultur ikke er vildtvoksende og uforudsigelig, er det ikke kultur, men kulturkontrol.

Hånddukken Kinna Poulsen er i fuld gang med at underminere sin egen faglighed og objektivitet

Kjak

Hallur Sørensen

Aftursvar til »Natanael«, sum Hardi Bech skrivaði

Í týsdags dimmu tann 10 aug. 2010 las eg eitt hvassorðað bræv ímóti eini talu, sum Torkild Terkelsen talaði á summarstevnuni í Norra. Mær vitandi, hevur skrivarin ikki verið í Norra á hesum møti, so helst hevur hann funnið hesa talu á alnótini. Eg síggi ikki tað vera neyðugt at fara at verja Torkild her, men haldi at øll tit, sum hava áhuga í hesum brævi, sjálvi skulu hava møguleika til at hoyra taluna.

Til tykkum, sum ivast í, hvat Nardus og Torkild Terkelsen stendur fyri, kann eg við stórum frímóði vísa til og siga eins og Filip "kom og síggj!" www.nardus-menighetene.no

Talan er at finna sum videoupptøka á:

www.forkynnelsen.no/taler/Video.php?tale=../Nardus/2010/Sommer/20100709_kv_TT.mp4

Síðani skal eg venda mær til tín Hardi! Eg kundi hugsað mær fyrst at spurt teg: hvat vilt tú við hesum brævi?

Tú byrjar brævið við at kritisera, at talan var intens og full av skriftstøðum. Hvat annað hevði tú væntað, har Guds orð verður talað av einum manni, hvørs hjarta brennir fyri evangeliinum! At tú ikki tolir og er vanur við møtir, ið eru uppbygd av sitatum frá Guds orði, má standa fyri tína egnu rokning! Síðani nevnir tú eisini, at har vóru støðugar mótsøgnir í taluni. Eg má siga, eftir at hava lurtað væl eftir taluni, so finni eg ikki eina mótsøgn. Um tú ert djarvur nokk, so ert tú vælkomin at vísa mær, hvar tú hoyrir hesar støðugu mótsøgnir.

Síðani ert tú passaliga nasadjarvur, óbeinleiðis at døma mannin at vera Calvinist. Fyrst tókst tú til, at Torkild siteraði orð Guds ov nógv, síðani sigur tú, at tað er Calvinisman, sum verður sett í hásæti. Er tað ikki mótsøgn í sær sjálvum? Tað er jú Guds orð, sum verður sett í hásæti. Um tú næstu ferð hoyrir hann tala um frelsu av trúgv, skal Torkild so stemplast Lutheranari. Ella um hann talaði um tey 144.000, hevði tú so stemplað hann at verið Jehova vitni? Hetta vísir bert, at hann kann tala frítt og við dirvi um alt Guds orð og ikki nýtist, sum flest allir prædikumenn í dag, at solda tað frá, sum ikki líkar fólkinum.

Eisini nevnir tú, at stórir partar av skriftuni tala ikki fyri predestinatiónslæruni. Vil tað so siga, at ein lítil partur av skriftini talar fyri tí? Biblian lærir klárt og týðuliga, um ikki at vera tvítungut. Skuldi Biblian so verði tað sjálv? At koma við slíkum útsøgnum, er heilt burturvið. Antin tosar Biblian fyri eini søk ella ímóti – ongantíð partvíst fyri og ímóti.

Jóh.1.11-12 skal uttan iva skiljast so, at síðani trúgvin er ein gáva frá Gudi – skriftin lærir, at eingin kann av egnum vilja og egnari kraft koma til Gud. So tá Gud gav teimum kraft til at blíva børn Guds, má hendan kraftin verða givin teimum til at trúgva á navn Hansara og at taka ímóti Honum. Hon kann væl ikki vera komin eftir, at tey í egnari kraft tóku ímóti Honum!

At fara og forklára eitt so stórt evni sum útveljing í einum lesarabrævi, er púra ógjørligt, men lat tað standa óvikiliga fast, at hon gongur sum ein reyður tráður frá 1.Mós til Opinb. Lambið varð dripið, áðrenn heimurin varð grundaður og nøvn Guds barna standa í lívsbók lambsins. Frelsuverkið er Harrans aleina, og hvørki tú ella eg eiga minsta leiklut í tí!

Tú leggur Torkild tey orð í munnin, at Natanael var útvaldur fram um aðrar ísraelittar. Ongastaðnis í taluni hoyrdi eg slíkt. Sum ísraelittur, var Natanael ikki útvaldur fram um aðrar genetiskt. Øll, sum kundu vísa til, at mamman var av jødiskari ætt vóru ísraelittar. Men Natanael var millum teir 12, sum Jesus sjálvur sigur: "havi Eg ikki útvalt tykkum tólv". Sum ápostul varð hann útvaldur fram um aðrar ísraelittar. Gloym ikki, at táið Jóhannes á oynni Patmos, sá hin heilaga stað við teimum tólv grundarsteinunum, stóðu nøvn hinna tólv ápostla lambsins á teimum. Natanael, lambsins ápostul, fekk heiðurspláss á múrum staðarins.